

150 în cuvinte

Nr. 25
februarie 2025

Revista elevilor Școlii Gimnaziale Nr.150

Cod de identificare ISSN și ISSN–L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
150 încuvinte (Online) = ISSN 2972 – 0435
ISSN–L 2972 – 0435

Editor: Școala Gimnazială Nr.150 , București
Str. Eroii Sanitari Nr. 29–31
București , sector 5, România
Tel : +40 214108408
E–mail: director_scoala_150@yahoo.com
Website: www.scoala150.ro

Redactori–șefi:

prof.Theodorescu Carmen
Marinescu Darius, clasa a VIII–a E
Manea Darius clasa a VIII–a D

Petre Cambrea Maria, clasa a VIII–a D

informatician Țîrlea Monica

Coperta 1 Cinar Ema clasa a VI–a C

Profesori coordonatori:

Benea Alina
Doicilă Justin
Popescu Manuela

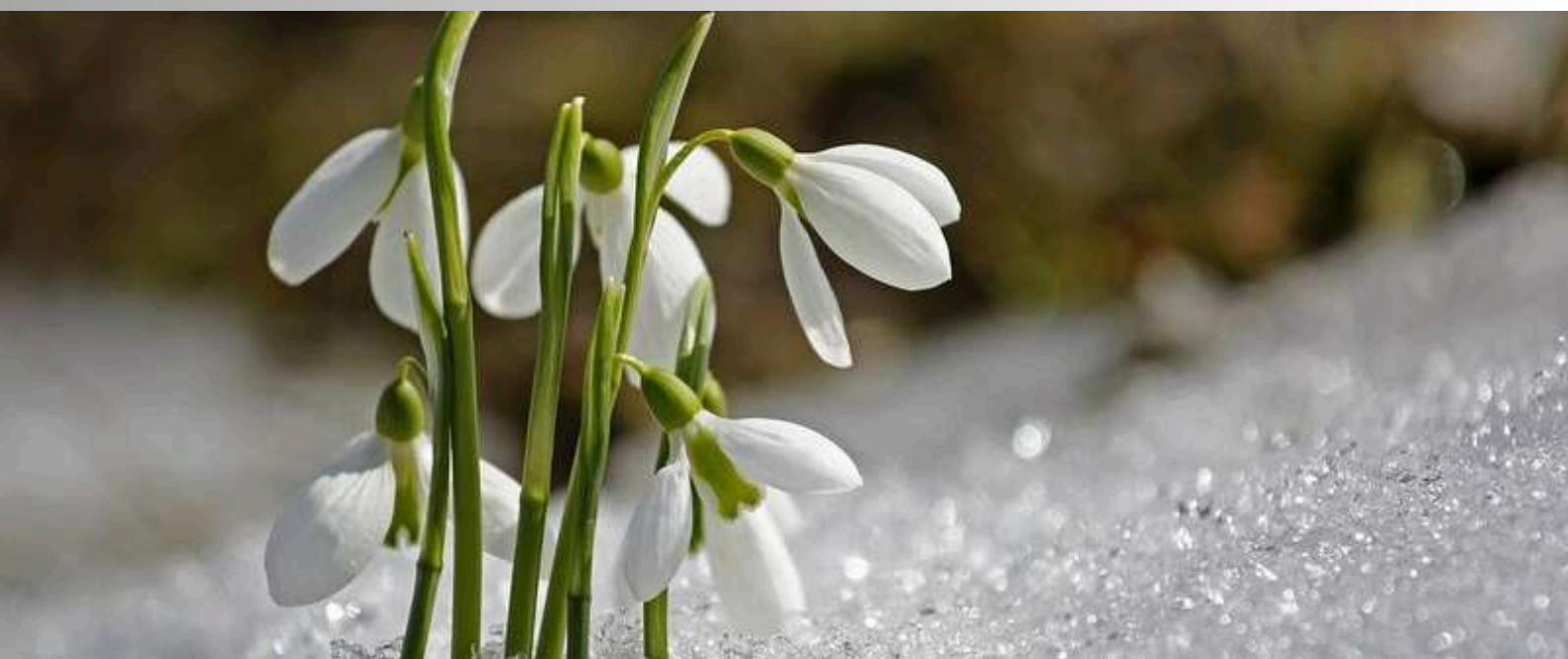
Februarie

Februarie, a doua lună din calendar, a fost pentru toți o surpriză anul acesta, bucurând mai ales copiii aflați în vacanță cu fulgii mari și pufoși care au adus pentru câteva zile haina albă a zăpezii.

Numele lunii februarie (latină: Februarius, onis = purificare, curățire) este legat de ritualul curățirii ce se făcea anual la 15 februarie, când avea loc Festivalul de purificare. Purificarea însemna curățarea caselor și a câmpiilor, lucrurile vechi din case erau aruncate iar pământul era pregătit pentru însămânțările de primăvară.

În unele zone ale țării, pe 1 februarie, bărbații stropesc pomii și îi udă cu „apă neîncepută”, luată în zori din fântâni sau de la izvor, și apoi sfințită de preot, ca să dea rod. De asemenea, sunt aprinse ruguri în livezi, focul simbolizând invocarea soarelui, dar și cu scopul de a alunga dăunătorii (omizi, insecte, mușegai) prin fumul produs. „Scuturatul pomilor” este o altă îndeletnicire ancestrală, prin lovirea lor simbolică cu toporul și amenințarea: „Măi, pomule, face-ți roade, că de nu, eu te tai!”. Ca răspuns al pomului, un copil rostește: „Lasă-mă, iartă-mă, nu mă lovi, nu mă tăia, c-oi înflori și-oi rodi, când vremea mi-a veni și de noroc ți-oi fi!”.

2 februarie. Este ziua în care se spune că poți prevesti cum va fi anul. Întâmpinarea Domnului sau „Stretenia” e momentul în care „se întâmpină” iarna cu primăvara. Anul va fi bun, dacă vremea este frumoasă și dacă ursul își strică bârlogul și iese din hibernare.

24 februarie – Dragobetele este sărbătoarea autohtonă a dragostei. Sărbătoarea se mai numește și „Cap de Primăvară”, iar în unele legende, Dragobetele este considerat fiul Babei Dochia. Pe 24 februarie păsările se împerechează și își construiesc cuiburi, iar tinerii merg prin păduri ca să culeagă flori de primăvară și să adune apa din zăpadă pe care o mai găsesc pe jos.

29 februarie apare în calendar doar o dată la 4 ani, în anul pe care îl numim an bisect. Această ciudățenie, în comparație cu celelalte 11 luni care au fie 30, fie 31 de zile, a fost convenită acum peste 2000 de ani.

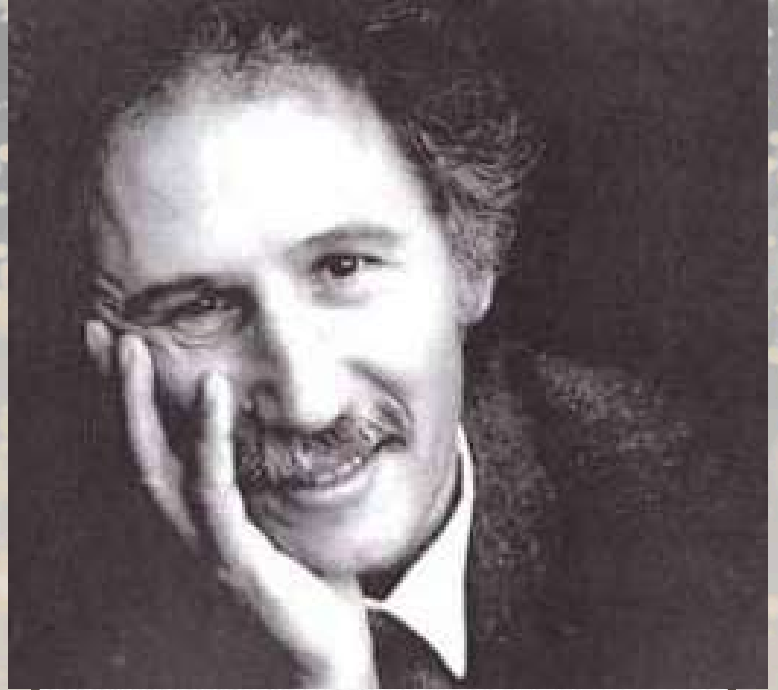
SCRIITORII Lunii FEBRUARIE

**Galileo Galilei
(15 februarie 1564)**

Deși este mai cunoscut ca om de știință, Galileo a fost și un scriitor talentat, ale cărui opere au avut un impact profund asupra științei și filozofiei. El a scris numeroase tratate și discursuri despre astronomie și metodele de cercetare științifică folosind cu măiestrie cuvintele pentru a explica și a convinge.

„Filozofia este scrisă în acea marea carte care se află chiar în fața ta – Adică Universul – dar nu o putem înțelege dacă nu învățăm întâi limbajul pentru a capta simbolurile cu care a fost scrisă.”

„Soarele, cu toate planetele care se rotesc în jurul său și care depind de el, poate să rumenească și un ciorchine de struguri, de parcă nu ar avea altceva de făcut în univers.”

Marin Sorescu (29 februarie 1936)

Este considerat unul dintre cei mai mari scriitori români contemporani. Poet, dramaturg, prozator, eseist și traducător, cunoscut în timpul vieții pe aproape toate continentele planetei., a fost membru al Academiei Române și a fost nominalizat pentru Premiul Nobel pentru literatură.

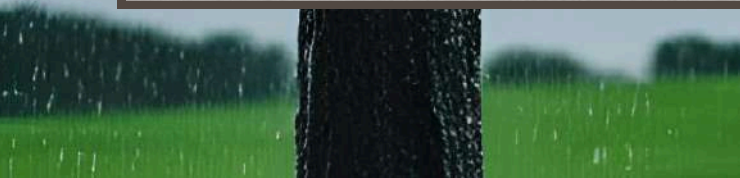
Copacul

În ploaie, rezemat de un copac.
El are legătură cu pământul.
Și simt sub coaja-i, palma bătucită,
Cum freamătă, cu ceru-n el, Cuvântul.

Din când în când trăznește mâniaș
Și se răzbună norii în furtună.
Un fulger de-o veni, rătăcitor,
Deodată amandoi l-om frânge-n mână.

Cuprins de lașitate, fug pe câmp
Și picurii mă-ndoaie de mijloc.
El își asumă riscul verticalei,
Dispus în orice clipă să-și dea foc.

Singurătatea asta care fuge...
Singurătatea lui înfiptă-n lut...
Mă-ntorc plângând și îl cuprind în brațe.
Furtuna grea ne ține de urât.

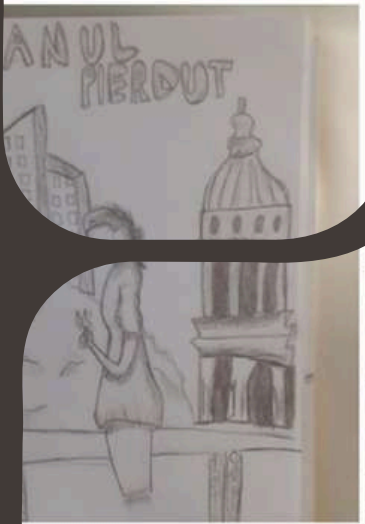

Gânduri și ilustrate pentru zi aniversară

Claudia Subotin,
Bibliotecar

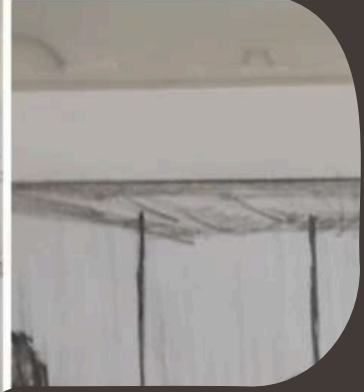
...nunită carte va avea la
... un deznădămint explo-
... te va mai lăsa să pui gas-
... ă. Cu fiecare pagină, ti se
... experiențe uluitoare. O carte

...
... carte este vorba de o fiță ce
... probleme medicale grave, iar
... poate ajuta este bunicii lor do-
... Trămite la...

...santa carte pe care an

Sinbu Ana Maria (Sabella) - c... 8A
5000
Ne...
Am ales „Minunea” de J.R. Pal...
că mi s-a părut o carte cu un mesaj
unic, memorabil.
Am vrut să ilustrez dorința lui Aggie
de a...
„fuit mot impossible”
„I came, I saw, I conquered”
Julius Ceas...

De câte ori nu am visat să-mi țin timpul în palmă; știi, secundele acelea de fericire când toți și toate îți zâmbesc, sau orele înnoirate când privești mut de uimire secundarul care, crezi, că tinde să se oprească la hotarul dintre ceruri și pământuri.

Să port mănușile delicate, ca și el, timpul, și să port puritatea sa în tot și în toate ale mele, fără regrete, fără treceri, fără... Așa am visat. Așa visați și voi!

De câte ori nu mi-a venit să strâng nisipiul clepsidrei ce-mi trecea indiferent prin venele pulsând a melancoliei de toamnă prea târzie sau emoții prea primitive; să stopuiesc șuvoiul etern ce trece, trece, trece și nu are gânduri de întoarceri.... Voi să vă întoarceți!

Timpul. Am vrut să-l opresc în pumni, am vrut să-l oblojesc în suflet, am vrut să nu-l mai vreau! Tot de atâtea ori am trecut din timp în timp. Sau timpurile au trecut prin mine? Toate sunt la vremea lor.

Și când am dat drumul palmei, și pumnului, și sufletului, am știut că se va întoarce, am știut că mi-am dat drumul mie și că voi zbura, fără secundar, fără arcuri, fără a mă mai întoarce nimeni - am fost în timpul meu și am rămas. Acum aștept timpurile să vină peste mine, prin amintirea ta - copil frumos !

Aniversarea școlii noastre în 15 decembrie, ne-a dus cu gândurile către crearea unor amintiri pentru viitor, pentru elevii care au fost către elevii ce vor veni. Din fiecare clasă am cules un gând și un desen din cărțile citite și adorabile, pe care le-am pus într-un clasor Ediția I. Vizionarea fiecărei pagini poate fi făcută în școala noastră dragă în orice moment în care se dorește o întoarcere în timp.

La mulți ani, Școala Gimnazială Nr. 150!

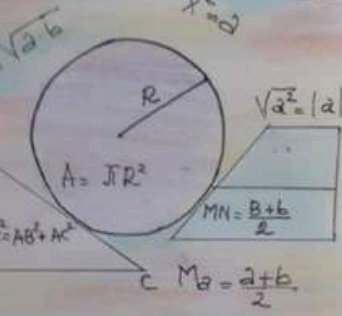
de către - Dinamul unui câine este un "dynam" care se poate simțea după un câine mic care se deșteaptă foarte mult și gâștii mici. Este un câine foarte și după lăptăre profunde la mama și micuțelul lui de companie. Este un câine foarte și recomandat să a câștigat și persoane să trăiască în câine și în câine.

Drumul unui câine către casă

ENESCU

$A = \pi R^2$

$MN = \frac{B+b}{2}$

$a^2 = AB^2 + AC^2$

c $M_a = \frac{a+b}{2}$

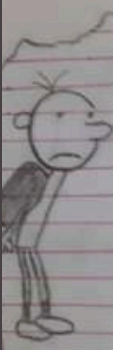
$\sqrt{a^2} = |a|$

$x^2 = a^2$

MATEMATICĂ

MANUAL

CLASA a VII-a

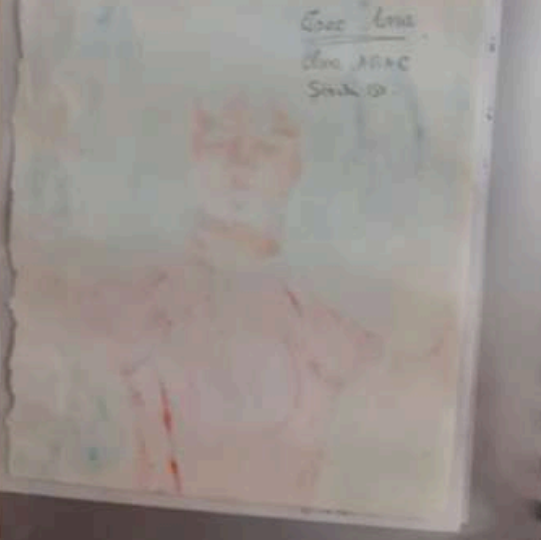

Jurnalul
unui
PUSU

Jeff Kinca

În anul din anul "Boy Jackson - Zeynep, PAVLA PAVLACHE, brava și a mai puțin de activ și compari, unapete activ și puțin activ" - Găsiți în...

Care Anu
Clasa VII-a
Scrie...

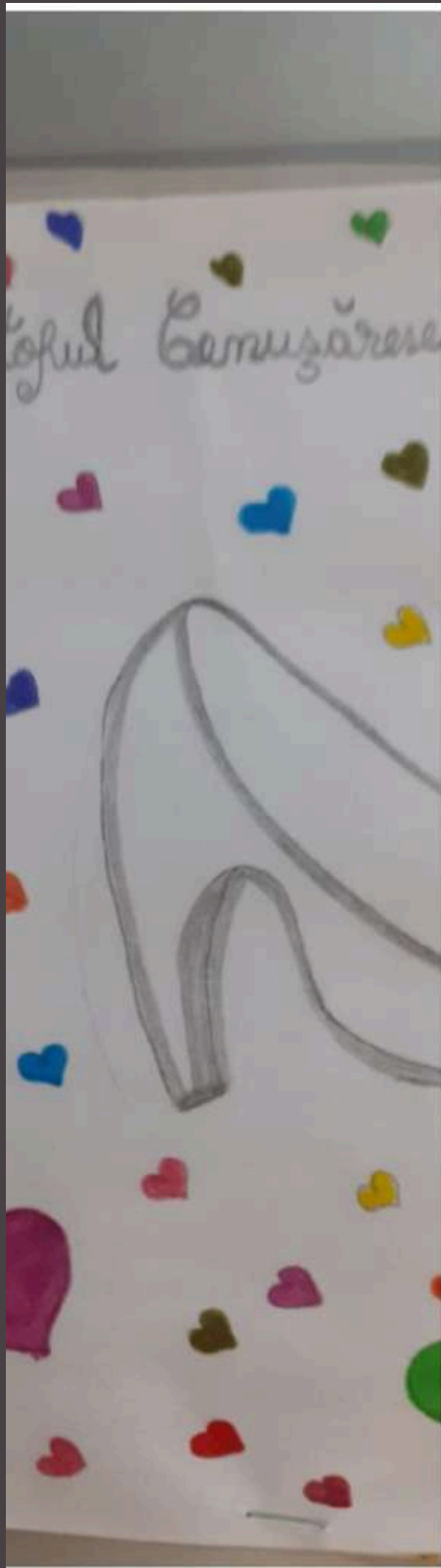
1. NSEMI CADITA C

Comuzăreas

HA LIA

$\sqrt{10}$

a o dată o fată pe n
a cu surorile ei și cu ma
erau reale și o puneau ma
Linta-o și a venit de la
ca o na fie un bal. Cu
ige și ea acolo deat ca
scara până în miedu
pe staja. Părintul se în
găsă la cereșăreasă și
ră. Tată a venit de la
cea căreia îi vine par
Toate femeile din sat le-au
ei și la mii una ma
era înclina în cură gii
ca acolo se află fata pe
nd a avut așa în du
una de acolo fata în
și se potrivește și mure
și au tract forate toda

Eu am ales această
carte, Oppenheimer
deoarece, mi-a plăcut
foarte mult subiectul
cartea a fost scrisă de
Kai Bird și Martin J.
Sherwin

Bilan Maria Elena
clasa a II-a C

Eu am ales cartea care mi-a salvat
viața și este despre un copil și părinții săi.

Eu mi-a plăcut cartea "Matilda"
deoarece cred că mă reprezintă pe
cât de bine și cartea aceasta este
preferata mea.

Eu mi-a plăcut foarte mult fi-
cul în care învătătoarea Matil-
da se va deveni o familie.

Gostăchescu Elena
Elena a v-a E
"Matilda"

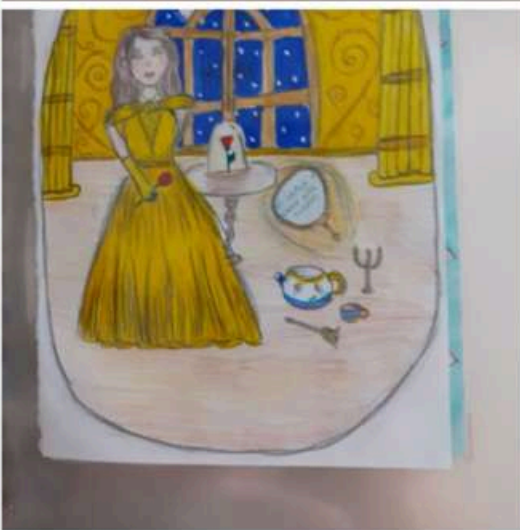
Sabotam Sofia Maria
cl. a v. a 13
sc. 150

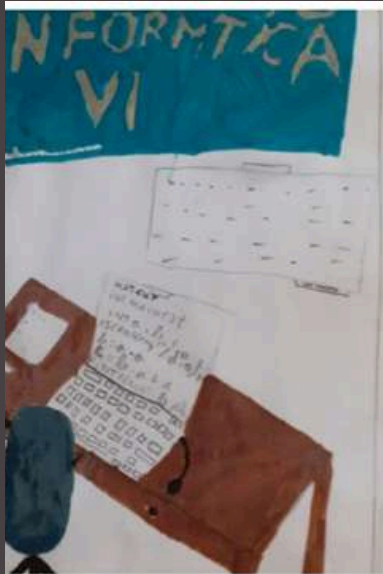
vor fi pe
măsura
muncii
tale!

Tudose
Sofia Maria
clasa a
Va-E

EU AM ALES ACEASTĂ CARTE
DEOARCE E O CARTE PLINĂ DE
AVENTURI

Hyan
 să devină un manual de
 însoțitorii în felul următor
 materie în afară de cele
 și să exprime creativitatea, min
 ature
 so clasa VI c

această, deoarece seria de
 siile "Războimica" scrisă de
 este seria mea preferată de
 BUCUR AN
 ȘCOLA GIM
 150
 CLASA

DIALOG în LECTURĂ

*Claudia Subotin,
Bibliotecar*

Cu prima carte împrumutată, în clasa a I-a, ai învățat să crezi în tine ieri, și acest ieri te-a emancipat. Multe poticniri ai avut, multe răspunsuri întortocheate; multe căzături ce te-au făcut să cauți, să schimbi, să ceri; câteva raze ici, câteva obloane colo.... Dar, cu fiecare filă întoarsă, cu fiecare imagine deslușită și cu fiecare carte povestită ai reușit să uiți, să ștergi, să calci în propria-ți umbră și să-ți educi dârzenia de a continua să crezi, să spera, să cunoști - prin lectură, copil drag!

Sunt un bibliotecar fericit și împlinit prin cititorii mei dragi. De Ziua Națională a Lecturii, am ales să facem proiectul educațional „Dialog în lectură”.

Din lecturile elevilor de la ciclul primar, am cules câte un scurt dialog, scris pe bilețele și lipit de un balon, au avut de ales varianta A sau B, cu același număr și să lectureze dialogul.

Din joacă, au devenit cât se poate de actori și surpriză, au primit un joc de șah, dame și table cu magneți, pentru vacanțe.

Mulțumiri tuturor aventuroșilor în lumea cărților! Mulțumiri tuturor colegilor implicați!
Și nu uitați să vă jucați lecturând !

*„Cartea este cea mai frumoasă jucărie.
Dacă citești la timp, te vei juca toată viața”.*
(Aristotel)

La Chandeleur

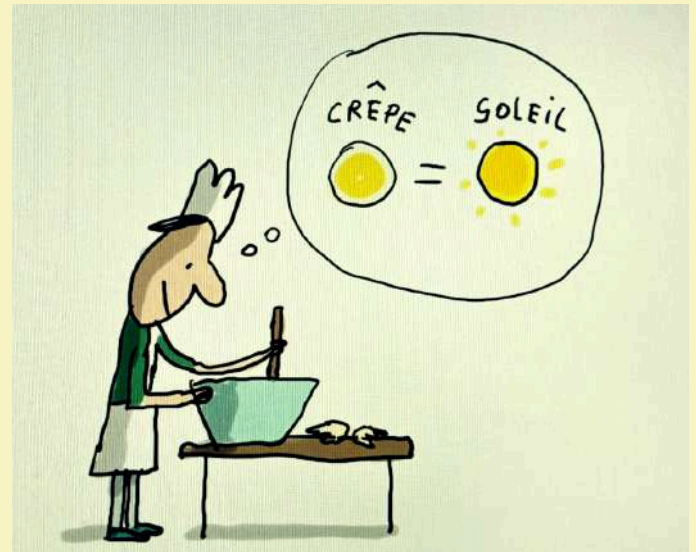
Prof. Constantin Gabriela-Alexandra

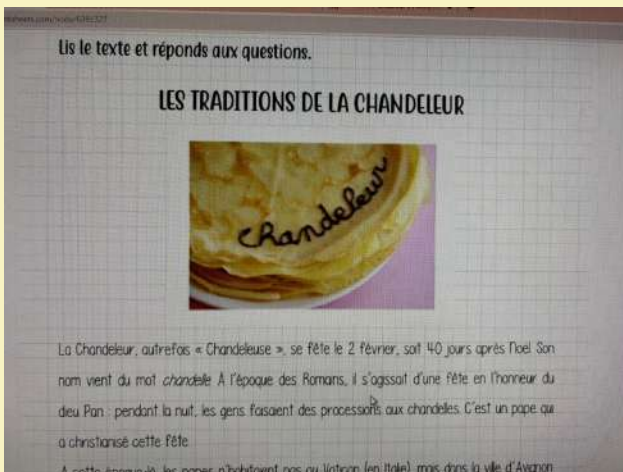
Sărbătoarea Clătitorilor, cunoscută în Franța sub denumirea de „La Chandeleur”, are loc pe 2 februarie și își are originile în tradițiile păgâne și creștine.

Inițial, această zi marca un rit păgân de celebrare a luminii și a renașterii, fiind ulterior asociată cu prezentarea lui Iisus la templu, la 40 de zile după naștere.

În Evul Mediu, tradiția de a pregăti clătite în această zi simboliza prosperitatea și fertilitatea, datorită formei lor rotunde și aurii, asemănătoare soarelui.

La Chandeleur simbolizează lumina, speranța și norocul. Se spune că dacă reușești să întorci o clătită în tigaie cu mâna dreaptă, ținând în cealaltă o monedă de aur, vei avea parte de prosperitate tot anul. De asemenea, obiceiul preparării clătitorilor este un mod de a marca sfârșitul iernii și venirea primăverii.

Pentru a sărbători această tradiție, elevii au avut ocazia să descopere originea și semnificația sărbătorii prin explorarea unor documente audio autentice. Aceștia au ascultat materiale în limba franceză despre istoria și simbolistica sărbătorii, exersându-și astfel competențele de înțelegere orală. După audiție, au discutat în grupuri despre principalele informații reținute și au completat o fișă de lucru cu întrebări ghidate.

De asemenea, elevii au participat la activități interactive și ludice pe platforme online, precum Wordwall și LearningApps, Liveworksheets, unde au realizat exerciții de asociere a imaginilor cu termenii corespunzători, au rezolvat rebusuri tematice și au descifrat mesaje codate despre La Chandeleur.

Aceste activități au fost concepute pentru a stimula curiozitatea și interesul elevilor într-un mod distractiv.

Un alt moment interactiv a fost jocul de tip Kahoot!, unde elevii și-au testat cunoștințele despre tradițiile franceze legate de această sărbătoare. Competiția amicală i-a motivat să fie atenți și să rețină cât mai multe detalii esențiale.

Pe parcursul activităților, elevii au descoperit și vocabularul specific legat de alimentație, ingredientele și ustensilele necesare pentru prepararea clătitelor. Au realizat un mini-dicționar ilustrat, în care au scris și desenat principalele elemente legate de gătit, consolidându-și astfel cunoștințele lexicale.

Momentul culminant al activităților a fost prepararea și degustarea clătitelor, oferindu-le elevilor o experiență multisenzorială. În cadrul unui atelier practic, aceștia au urmat instrucțiunile rețetei în limba franceză, dezvoltându-și astfel competențele de citire și înțelegere a unui text instructiv. Degustarea clătitelor a fost o recompensă dulce și apreciată de toți participanții.

Prin aceste activități variate și dinamice, elevii au reușit să îmbine învățarea cu distracția, aprofundând cultura și tradițiile franceze într-un mod plăcut și interactiv.

INVENȚII CARE NE-AU SCHIMBAT VIAȚA

Vasilin Alexandra Ștefania 6A

Tiparul... îmaginea cuvintelor

Astăzi, suntem cu toții obișnuiți să avem cărți tipărite. Dar s-a gândit cineva oare cum erau cărțile înainte de inventarea tiparului? Haideți să aflăm!

Istoria tiparului își are originile adânc implementate în istorie, mai exact în istoria scrisului. Pentru că prin scris am învățat să creăm, să împărtășim gânduri și sentimente ale oamenilor din cele mai vechi timpuri, dar și să învățăm.

Așa au apărut cărțile. Înainte de descoperirea și adoptarea tiparului, toate cărțile erau copiate de mână pentru a fi citite și răspândite, motiv pentru care erau scumpe și rare. Dar odată cu inventarea tiparului, cărțile au devenit mult mai accesibile, și mai ieftine. Deci tiparul făcea minuni!

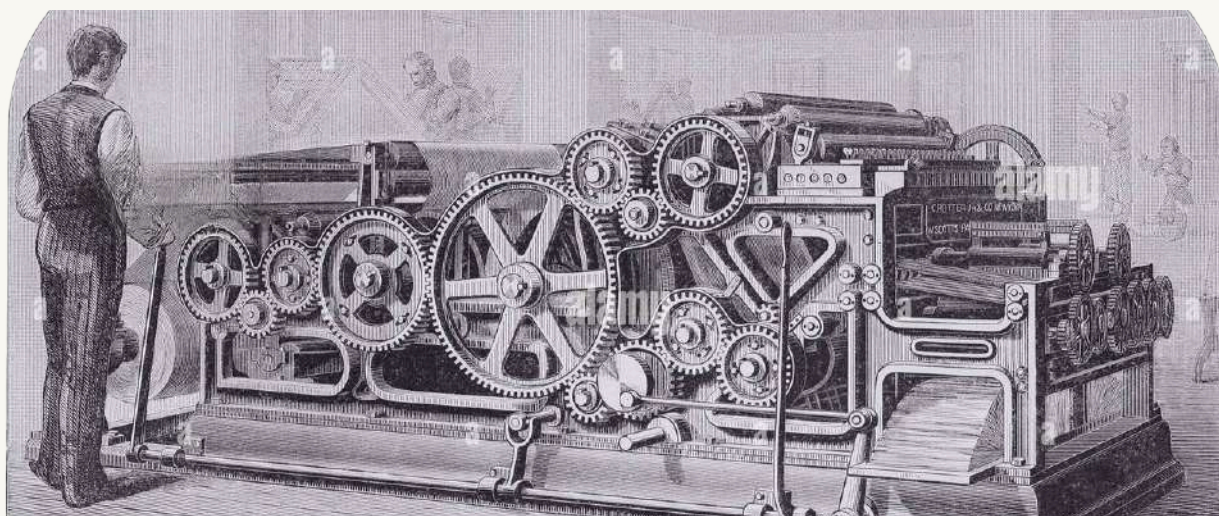

Cărți sub formă de manuscrise au existat încă din Antichitate. Acestea erau elaborate în atelierelor unde lucrau copiii sau scribii, care câteodată modificau textul pe care trebuiau să-l copieze din greșeală sau intenționat.

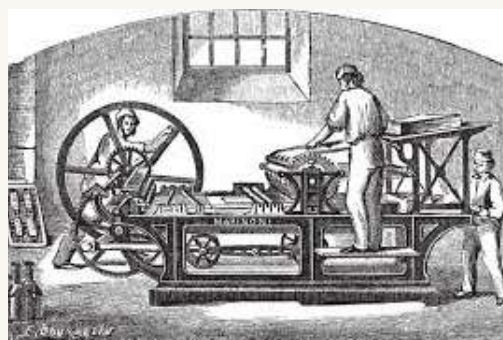

Istoria spune că tiparul și literele mobile sunt invenția chinezilor, care datează din urmă cu peste o mie de ani, mai exact din anul 1040. Ei tipăreau în mod curent pe caractere mobile individuale din lut, ce puteau fi înălțate pentru a forma cuvinte și propoziții. Chiar înainte de a tipări cărți cu caractere mișcătoare, chinezii foloseau în secolul IX blocuri de lemn pentru a tipări scrierile budiste de mână pe o hârtie produsă din coajă de copac și resturi de mătase. Cea mai veche carte tipărită de chinezi datează din anul 868. Deștepți chinezii ăștia, nu?

În anul 1889, Hippolyte Marinoni, cel care a construit presa rotativă, a expus la expoziția de la Paris această invenție. Dispozitivul folosea o rolă de hârtie de mari dimensiuni și tipărea pe ambele fețe ale colii de hârtie. Aceasta era mai apoi tăiată și fălțuită în stive de ziare. Odată cu trecerea anilor, tiparul a suferit din ce în ce mai multe modificări. După anii 80 s-a dezvoltat semnificativ internetul și tehnica IT, revoluționându-se, implicit, și domeniul tipografic. Cererea din ce în ce mai mare de informare i-a determinat pe oamenii de pretutindeni să găsească noi metode de tipărire aducând în permanență îmbunătățiri.

În anul 1450, ajutat de bogătașii Johann Fust (fratele primarului orașului german) și Peter Schoffer, Gutenberg a pus la punct prima presă de tipar cu litere mobile de pe continentul european. Arta tiparului s-a răspândit cu repeziciune în toată Germania, dar și în întreaga Europă. Astfel, sunt atestate tipografiile care au preluat tehnica inventată de Gutenberg la Köln (1466), Veneția (1469), Paris (1470), Milano (1471) sau Londra (1480).

Nu la fel au stat lucrurile și în Orient. Folosirea tiparului a fost interzisă de autoritățile otomane de la acea vreme, acesta fiind motivul pentru care revoluția cărții tipărite s-a decalat în unele zone din estul continentului cu aproape 100 de ani. Primele tipografii au apărut în centrele principale ale Ortodoxiei, respectiv Belgrad (1548) și Moscova (1558). Gutenberg avea să tipărească în 1455 un calendar turcesc și celebra Biblie cu 42 de rânduri pe pagină. Această lucrare a fost realizată în 170 de exemplare. Anul 1456 a adus însă dezastrul financiar pentru Gutenberg. O ceartă pe care a avut-o cu partenerii săi s-a încheiat cu un proces la tribunal, pe care l-a pierdut și, odată cu el, controlul asupra afacerii. După acest episod trist din viața lui, Gutenberg s-a retras departe de privirile indiscrete ale opiniei publice. Spre sfârșitul vieții, a fost făcut membru al curții regelui Adolph von Nassau.

Aceasta este povestea tiparului, instrumentul care ne tipărește revista, și manualele, și multe alte obiecte! Cum credeți că ne-am descurca fără tipar?

Istoria ceaiului

În secolul al XVI-lea, ceaiul a ajuns în Europa prin intermediul comercianților portughezi și olandezi. La început, a fost considerat o băutură exotică și de lux, accesibilă doar aristocrației.

În anii 1600, Compania Britanică a Indiilor de Est a fost înființată pentru a concura cu portughezii și olandezii, iar printre importurile sale se afla și ceaiul. Când ceaiul a fost introdus pentru prima dată în Anglia, a fost considerat un lux fiind puternic impozitat, rezervat în special pentru plăcerea familie regale și a aristocraților. Abia în 1750, ceaiul a devenit băutura favorită a clasei muncitoare din Anglia.

La începutul secolului al XIX-lea, Anna, cea de-a șaptea ducesă de Bedford, una dintre doamnele de onoare ale reginei Victoria a „inventat” ceaiul de după-amiază.

În această perioadă dimineața era servit un mic dejun bogat urmat de o cină seara târziu, astfel că după-masa apărea senzația de foame. Într-o zi ducesa a instruit servitorii să servească ceai și prăjiturile în timpul după-amiezii și astfel a apărut vestitul ceai de după-masă („ceaiul de la ora 5”).

„Ceaiul de mic dejun” a fost inventat la Edinburgh, de către un maestru de ceai scoțian.

Ulterior, regina Victoria a popularizat „ceaiul de mic dejun”. Ceaiul urma să pătrundă în ritualurile sociale engleze, devenind băutura națională.

Englezii începeau cu ceaiul de dimineață devreme, apoi luau ceaiul de mic dejun, ceaiul de prânz, ceaiul din grădină, ceaiul de la ora cinci și chiar ceaiul dinainte de culcare.

La Târgul Mondial St. Louis, America din 1904, englezul Richard Blechynden a încercat să-i ademenească pe americani care erau familiarizați doar cu ceaiul verde din China, să încerce un ceai negru din India și Sri Lanka.

Din cauza valului de căldură, puțini la târg erau interesați de o băutură caldă. Blechynden a adăugat gheață ceaiurilor sale negre și a apărut astfel ceaiul cu gheață.

Ceaiul la plic a apărut tot în America, un negustor de ceai și cafea din New York a trimis clienților săi speciali câteva mostre de ceai care au fost cusute manual în pungă de mătase, deoarece era mai puțin costisitor decât utilizarea cutiilor de metal.

Spre surprinderea sa, comenzile au început să crească, deoarece clienții săi au fost impresionați de ușurința pregătirii ceaiului la plic în comparație cu ceaiul vărsat.

(va urma)

SPECTACOLUL ȘTIINTELOR

CAERI 491/2025

29 martie 2025

„RIGOARE ȘI EXPERIMENT ÎN ȘTIINȚĂ”

„CUNOAȘTEREA ÎNTRE ȘTIINȚĂ ȘI FICȚIUNE”

„MIRACOLELE VIEȚII”

CUPRINS

Februarie pag.3

Scriitorii lunii februarie pag.6

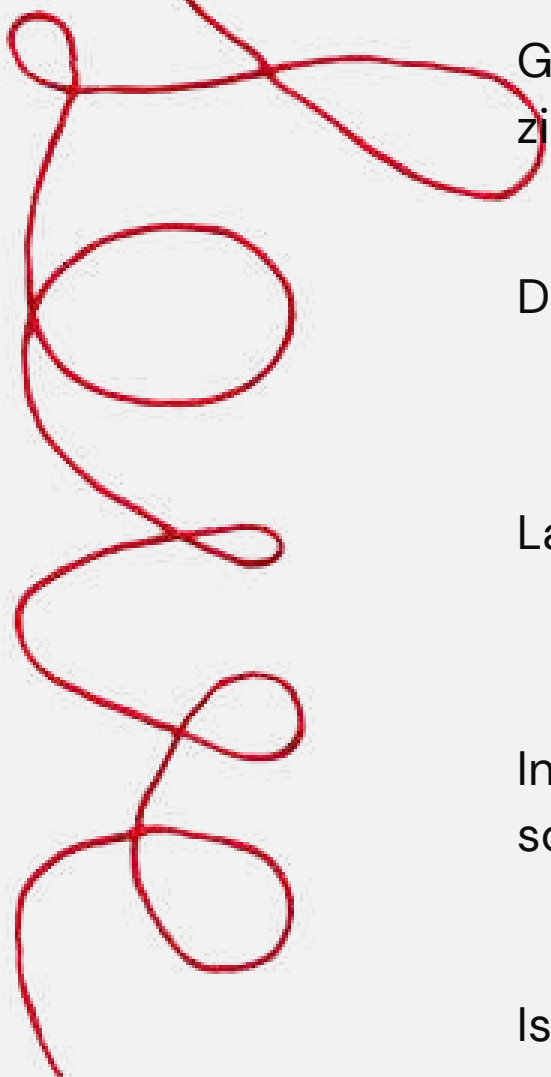
Gânduri și ilustrații pentru
zi aniversară pag.8

Dialog în lectură pag.14

La Chandeleur pag.18

Invenții care ne-au
schimbat viața pag.21

Istoria ceaiului pag.24

150 în cuvinte (online)
ISSN 2972 – 0435 ISSN-L 2972 – 0435

Editor: Școala Gimnazială Nr.150 ,
București
Str. Eroii Sanitari Nr. 29-31
București , sector 5, România
Tel : +40 214108408
E-mail:
director_scoala_150@yahoo.com
Website: www.scoala150.ro

Vacanta!!!

